

Bilthoven, dinsdag 21 augustus 2012

ZORG MOET ONTMACHTEN

Een prikkelend interview met Herman van Nouhuys, tandarts en de Heremetijd van de website Ziekvanzorg.nl

Via uw website ziekvanzorg hebben wij u weten te vinden.

U neemt daar opmerkelijke standpunten in.

Kunt u eerst iets over u zelf vertellen?

Wie je bent is niet in een paar woorden te vangen. De naam die ik draag is eenvoudig: Herman van Nouhuys. Ik denk, dat wat je bent, eerder in daden dan in woorden te vangen is. Dus wat doe ik en wat heb ik gedaan. Wanneer ik mij beperk tot het onderwerp gezondheidszorg dan kan ik daarover het volgende zeggen:

In 1973 heb ik tandartsexamen gedaan. Ik wilde per se een vrij beroep. Nog tijdens mijn studie was ik politiek alert waar het de zorg betrof. Het vrije beroep staat en stond in mijn beleving haaks op het belang van de politiek. Soevereiniteit versus machtsverwerving. Ten einde mijn soevereiniteit niet prijs te geven heb ik daar waar dat nodig was aan de bel getrokken. Zo heb ik de Stichting Onafhankelijke Hulpverlening opgericht in 1986 toen de Wet Tarieven Gezondheidszorg mij ging voorschrijven wat wel en niet geoorloofd was qua prijsstelling en qua tandheelkundige zorg.. Zo mocht je indertijd niet lager declareren en waren implantaten verboden. Omdat mij het woord letterlijk onthouden werd binnen de eigen belangenorganisatie de NMT, heb ik uiteindelijk een eigen beroepsorganisatie opgericht: de Associatie Nederlandse Tandartsen.

Bij mijn afscheid als oprichter en voorzitter heeft de toen succesvolle ANT mij een spreekverbod willen opleggen in ruil voor een afvloeiingsregeling . In Kort Geding heeft de ANT toen bakzeil moeten halen. De website ziekvanzorg is dan nu logischerwijs mijn uitlaatklep geworden. Het is in de eerste plaats een platform en beslist geen partij of organisatie. Elk mens kan zich daar in spiegelen. Het spoort aan om zelf een stap te zetten in plaats van af te wachten wat organisaties dan wel partijen met hem voorhebben.

Wat beweegt u om zo te doen?

Om dezelfde reden waarom ik chocolade eet. Ik hou er namelijk van.

Waar houdt u dan van in dit verband?

Waar het gaat om minder materiele zaken als chocolade en de prettige reactie daarop van het smaakorgaan is zelfkennis van belang.

Ik denk dat mijn houden van in dit verband te maken heeft met een mix van vrijheid en waarheid. Wanneer ik de waarheid zou volgen van zeg maar de meerderheid dan ervaar ik onwaarheid. Wanneer ik mijn eigen waarheid zou volgen dan ervaar ik een zware verantwoordelijkheid. Die verantwoordelijkheid voelt echter beter dan die onwaarheid.

Kunt u die onwaarheid wat nader duiden?

Dat is niet zo moeilijk. Als de meerderheid, de politiek, de wetgever of wie dan ook mij opdraagt om voor een röntgenfoto 12 euro te rekenen en ik zou dat klakkeloos overnemen dan zal ik het vervolg ook klakkeloos moeten overnemen namelijk de kortingen op die prijs in de toekomst. Ik draag dan mijn verantwoordelijkheid over aan

die van derden. Vanaf dat moment word ik dan net zo betrouwbaar als in het geval van de gezondheidszorg de politiek.

Wilt u daarmee zeggen dat u betrouwbaarder bent dan de politiek?

Dat is een wat voorbarige conclusie. Laten we ons beperken tot het tarief van een röntgenfoto. Ik moet hierbij opmerken dat ik er geen voorstander van ben om mijn zorg zakelijk te vertalen in verrichtingentarieven, maar in dit voorbeeld zal mijn tarief als belachelijk worden gekwalificeerd, wanneer dat tarief 2x zo hoog is als het gangbare tarief. Indien dat gangbare tarief een wettelijk tarief zou zijn, dan zou mijn afwijkende tarief zelfs worden beschouwd als een delict. Maar, wanneer ik meer dan 2x zo veel foto's zou maken als nodig voor dat wettelijke dan wel gangbare tarief, ga ik vrijuit. Ik ben dus liever een leugenaar voor eigen risico en verantwoordelijkheid dan een leugenaar, die zich voortdurend moet aanpassen aan de waarheid van de wetgever.

Moet ik hieruit opmaken dat u uw praktijk niet uitoefent conform de wet?

Tot op heden heb ik mij staande weten te houden onder de gegeven wettelijke omstandigheden.

Een werkende vrouw, weinig overheadkosten, een bescheiden consumptieniveau en nauwelijks pensioenopbouw zijn dan wel belangrijke voorwaarden. Maar bovenal het hebben van een rotsvast vertrouwen in waarheid en vrijheid.

Kunt u ons dan iets vertellen over hoe de politiek de zorg regelt of wil regelen?

Het is in dat verband van belang om onderscheid te maken tussen het principe van een vrije beroepsbeoefenaar en de politiek. In de meest zuivere vorm zal een vrije beroepsbeoefenaar uitsluitend het belang van zijn patiënt en zijn eigen zakelijk belang voor ogen hebben. Voor de politiek geldt het algemene belang.

Die twee belangen zijn moeilijk met elkaar te verenigen. Een dokter kan niet tegen zijn patiënt zeggen, dat het in het algemeen belang is om hem niet, minder of later te behandelen. Om zijn doel te bereiken moet de vrije beroepsbeoefenaar het hebben van zijn vaardigheden onder de gegeven omstandigheden. De politiek heeft een meerderheid nodig om een algemeen belang veilig te stellen door middel van wetgeving. Dit laatste betekent, dat de vrije beroepsbeoefenaar ad ultimo tot lijfeigene van het systeem kan worden gemaakt, wanneer hij invulling moet geven aan dat algemene belang. In feite is elke reguliere arts reeds de lijfeigene van het systeem.

Wat wilt u daarmee zeggen?

Welnu, een lijfeigene is dan wel geen slaaf die verkocht mag worden, hij is wel veroordeeld tot het systeem als zijn grondgebied, waarbuiten hij niet zijn diensten mag aanbieden. Zo ben ik veroordeeld tot het leveren van prestaties die qua inhoud en tarief door de overheid worden vastgesteld. Dit in tegenstelling tot de zogenaamde 'irreguliere zorgverleners'. Ik mag dus niet rechtstreeks mijn diensten aanbieden op basis van bijvoorbeeld een uurtarief. U kunt zich voorstellen dat een prestatietarief een productieprikkel heeft. Deze prikkel wordt sterker naarmate de hebzucht toeneemt of de noodzaak daartoe door kostenstijgingen en tariefdalingsen.

Hebt u er een verklaring voor hoe dit alles zich zo heeft kunnen ontwikkelen?

Zoals u wellicht nog weet is het Watergateschandaal ten tijde van president Nixon in feite boven water gekomen door het volgen van de toen zo geheten 'moneystream'. Dit volgen van de geldstroom kun je ook op het zorgstelsel toepassen.

Zodra de politiek invloed kon gaan uitoefenen op de gezondheidszorg ging dus ook het geld als stuurmiddel een steeds grotere rol spelen. De rol van het hart werd daardoor minder leidend. Inmiddels is de regie van de zorg geheel in handen van de wetgever en de zorgverzekeraar. Met andere woorden: beleid gestuurd door geld en dwang. Het resultaat er van is, dat iedere partij die bij de zorg direct of indirect betrokken is zich door het geld laat leiden. Alle acties gericht op kwaliteit en ethiek zijn eerder symbolische dan principieel. Wat dat betreft blijft het hemd nader dan de rok.

Dat geldt toch ook voor u?

Ja zeker. Daarom is dat recht op vrijheid zo belangrijk.

Maar, als patiënt ben je toch vrij om naar een andere dokter te gaan?

Waarom zou u dat doen? Om een betere of een goedkopere?

Een goedkopere!

In dat geval zoekt u dus een dokter van uw eigen soort. De waarde van uw dokter wordt dan gelijk aan de waarde van uzelf.

Maar u bent niet vrij van het door wet- en geld gestuurde beleid.

Dat betekent, dat u aan het eind van het liedje bij de goedkoopste dokter belandt, waarvoor u de hoogste premie moet betalen met een hoogste eigen risico.

Hoe groot is dan nog de kans, dat u een dokter treft die nog geen slaaf is van het systeem en nog hart heeft voor u? Trouwens bent u dan nog wel in staat om een onderscheid te maken, wanneer u net zo geldbewust bent als die dokter?

U voelt wel, dat we er zo niet uitkomen. We zijn dan ook op een punt gekomen, dat we de zorg moeten gaan 'herwaarderen'. We zullen nieuwe uitgangspunten moeten formuleren en aan de hand daarvan nieuw beleid. Op mijn website kunt u dan ook mijn Medisch Manifest vinden als een bescheiden poging daartoe.

Probleem is alleen: wie zijn de "We" die die taak op zich kunnen nemen?

Misschien zal eerst het kalf moeten verdrinken. Zo ging het in het verleden en zo zal het in de toekomst wellicht gaan.

Op 12 september moet er worden gestemd. Welke partij komt voor u het meest in aanmerking voor wat betreft de gezondheidszorg?

Er is bij mijn weten maar één partij die de soevereiniteit van de burger serieus kan nemen. Die partij ben ik zelf. Ik neem de soevereiniteit van mijn naaste namelijk net zo serieus als die van mij zelf. Zodra het politiek wordt gaat het over macht. We weten waar die macht toe heeft geleid. Ik denk dus, dat we moeten ontmachten. In de zorg betekent dat: het recht opeisen om niet verplicht te worden die macht te financieren. ZiekvanZorg biedt daartoe een mogelijkheid.

Hoe dan?

Door MOS te planten.

Mos planten?

Via de website ZiekvanZorg kunnen mensen aangeven het recht te willen hebben de zorgmacht niet te financieren. Ze zetten dan hun naam als mos op de muur. Bij voldoende mos zal de muur verpulveren. Geweldloos.

Wat doet u geloven dat zoiets werkt?

Ik weet alleen, dat het huidige stelsel de financiële, lichamelijke en geestelijke gezondheid van onze samenleving de vernieling in werkt.

Het probleem is alleen, dat wij juist dat, ondanks de tekenen, nog maar moeilijk kunnen geloven. Dat heeft alles te maken met de wijze waarop wij worden geconditioneerd door pers en media en onze nog relatieve verwende welstand.

Het lijkt me vreselijk als iemand weet heeft van een structurele genocide en niemand wil of kan hem geloven. Maar nog erger lijkt het me, als je dan zwijgt. Ik denk dan aan mensen die het westen alarmeerden over de gaskamers in de Tweede Wereldoorlog, maar natuurlijk ook aan de mensen, die ruim voor de euro- en bankencrisis roepende lieden in de woestijn zijn geweest en daar vaak zelf aan onderdoor gingen.

Dus, noteer alvast maar mijn waarschuwing: zoals de systeembanken over de ruggen van de mensen kunnen blijven doorgaan, zo zal het gaan bij de 'systeem'-verzekeraars van met name de zorg en het pensioen. Dergelijke systemen werken als een fuik. Er is vanwege de collectiviteit geen weg meer terug en daarom desastreus voor de hele samenleving. Dus geen symptomen bestrijden wat nu gebeurt, maar fundamentele hervormingen zijn dus van het aller grootste belang.

Ik heb het genoteerd. Mag ik u danken voor dit interview?

Zeker en helemaal, wanneer dit interview van uw redactie het daglicht mag zien!